

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak op het hoger beroep van:

, wonend te
appellante,

tegen de uitspraak in zaak no. 06/1277 van de rechtbank Roermond van
7 december 2006 in het geding tussen:

appellante

en

de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer,
thans: de Minister voor Wonen, Wijken en Integratie.

1. Procesverloop

Bij drie onderscheiden besluiten van 22 april 2005 heeft de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer (thans: de Minister voor Wonen, Wijken en Integratie, hierna: de Minister) de aan appellante over onderscheidenlijk de tijdvakken 2002-2003 en 2003-2004 en 2004-2005 toegekende huursubsidie nader op nihil gesteld en het over die tijdvakken betaalde van in totaal € 8113,49 van haar teruggevorderd.

Bij besluit van 2 juni 2006 heeft de Minister het door appellante tegen deze besluiten gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Bij uitspraak van 7 december 2006, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank Roermond (hierna: de rechtbank) het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State ingekomen op 12 januari 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 15 februari 2007 heeft de Minister van antwoord gediend.

De zaak is door een meervoudige kamer van de Afdeling verwezen naar een enkelvoudige.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 11 mei 2007, waar de Minister, vertegenwoordigd door mr. H. Ipenburg, werkzaam bij het ministerie, is verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 1, aanhef en onder h, van de Huursubsidiwet (hierna: de Hsw), zoals de bepaling ten tijde van belang luidde, wordt onder een medebewoner verstaan: een persoon die zijn hoofdverblijf heeft op hetzelfde adres als de huurder, en die geen onderhuurder is noch tot het huishouden van de onderhuurder behoort.

Ingevolge artikel 3, eerste lid, zoals de bepaling ten tijde van belang luidde, wordt onder rekeninkomen verstaan: het gezamenlijk inkomen van de huurder en de medebewoners in het peiljaar.

Ingevolge artikel 33, eerste lid, zoals de bepaling ten tijde van belang luidde, zijn de huurder en de medebewoners verplicht uit eigen beweging aan de Minister onmiddellijk alle inlichtingen te verstrekken, waarover zij redelijkerwijs kunnen beschikken en die redelijkerwijs van belang kunnen zijn voor de vaststelling van het recht op en de hoogte van de huursubsidie.

Ingevolge artikel 36, eerste lid, aanhef en onder a, zoals de bepaling ten tijde van belang luidde en voor zover thans van belang, kan de Minister de toekenning herzien, als de subsidie is toegekend in afwijking van de wet.

Ingevolge het tweede lid, aanhef en onder a en c, zoals de bepaling

ten tijde van belang luidde, kan aan een besluit, als bedoeld in het eerste lid van dat artikel, terugwerkende kracht worden verleend over ten hoogste vijf subsidietijdvakken, voorafgaande aan het lopende subsidietijdvak, als de door de huurder of de medebewoners verstrekte gegevens zodanig onjuist of onvolledig blijken te zijn geweest, dat een ander besluit zou zijn genomen, indien de juiste of volledige gegevens bij de Minister bekend zouden zijn geweest of als de huurder redelijkerwijs had kunnen begrijpen dat de huursubsidie ten onrechte of tot een te hoog bedrag is verleend.

Ingevolge het derde lid, zoals de bepaling ten tijde van belang luidde en voor zover thans van belang, kan, indien het eerste lid toepassing vindt, de ten onrechte of te veel uitbetaalde huursubsidie van de huurder worden teruggevorderd. De Minister stelt de hoogte van het terug te vorderen bedrag en de wijze van terugvordering vast.

2.2. Appellante klaagt dat de rechtbank heeft miskend dat de Minister uit het rapport dat de Sociale Recherche over haar heeft opgemaakt ten onrechte heeft afgeleid dat zij vanaf 1 oktober 2001 samenwoonde en zich daarom ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat zij haar inlichtingenplicht geschonden heeft.

2.3. Dit betoog slaagt niet. De rechtbank heeft terecht overwogen dat de Minister zich op grond van de in het rapport van de Sociale Recherche gerelateerde feiten en omstandigheden op het standpunt mocht stellen dat appellante vanaf 1 oktober 2001 samenwoonde en er dus een medebewoner in de zin van artikel 1, aanhef en onder h, van de Hsw was, van wie het inkomen voor het rekeninkomen in de zin van artikel 3, eerste lid, van de Hsw meetelt. Niet in geschil is dat appellante daarvan geen melding heeft gemaakt bij de Minister.

De rechtbank heeft evenzeer met juistheid overwogen dat de Minister zich met recht op het standpunt stelt dat appellante derhalve niet aan de ingevolge artikel 33, eerste lid, van de Hsw op haar rustende inlichtingenplicht heeft voldaan, zodat de Minister, nu niet is betwist dat appellante, als het inkomen van degene met wie zij samenwoonde wordt meegerekend, niet voor huursubsidie in aanmerking komt, gebruik kon en mocht maken van zijn bevoegdheid tot nihilstelling en terugvordering.

2.4. Het hoger beroep is ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Bestissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. R.W.L. Loeb, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. L. Groenendijk, ambtenaar van Staat.

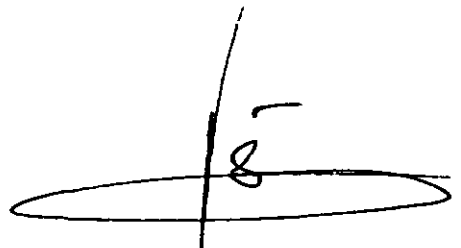
**w.g. Loeb
Lid van de enkelvoudige kamer**

**w.g. Groenendijk
ambtenaar van Staat**

Uitgesproken in het openbaar op 6 juni 2007

**164-554.
Verzonden: 06 JUN 2007**

**Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,**

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

**mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak**

RECHTBANK ROERMOND

enkelvoudige kamer voor bestuursrechtelijke zaken

UITSPRAAK

Procedurenr. : 06 / 1277 BELEI K1

Inzake : wonende te , eiseres,

tegen : de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en
Milieubeheer, voor deze; De Directeur-Generaal Wonen,
te 's-Gravenhage, verweerder.

Datum en aanduiding van het bestreden besluit:
de brief d.d. 2 juni 2006,
kenmerk: 2314.601012.000.8.

Datum van behandeling ter zitting: 27 oktober 2006.

I. PROCESVERLOOP

Bij het in de aanhef van deze uitspraak genoemde besluit van 2 juni 2006 heeft verweerder de bezwaren van eiseres tegen drie beslissingen van 22 april 2005 inzake huursubsidie ongegrond verklaard. Tegen dat besluit is bij deze rechtbank beroep ingesteld.

De door verweerder ter uitvoering van artikel 8:42 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) ingezonden stukken zijn in afschrift aan de gemachtigde van eiseres gezonden.

Het beroep is behandeld ter zitting van de rechtbank op 27 oktober 2006, waar eiseres is verschenen bij haar gemachtigde mr. A.C.J. Lina, advocaat te Venlo, en waar verweerder zich heeft doen vertegenwoordigen door mw. mr. J. Arendse, werkzaam bij verweerdere Ministerie.

II. OVERWEGINGEN

Eiseres heeft over de subsidiejaren 1 juli 2002 – 1 juli 2003, 1 juli 2003 – 1 juli 2004 en 1 juli 2004 – 1 juli 2005 respectievelijk een bedrag van € 2.717,16, € 2.833,44 en € 2.562,89 aan huursubsidie ontvangen.

Door de Sociale Recherche Noord-Limburg en de Inlichtingen en Opsporingsdienst van VROM (IOD) is een onderzoek ingesteld in verband met mogelijke

bijstandsfraude en onterecht genoten huursubsidie. Van deze onderzoeken is een proces-verbaal opgemaakt van respectievelijk 26 januari 2005 en 24 januari 2005. Uit het onderzoek is volgens verweerder naar voren gekomen dat eiseres op de peildata voor het recht op huursubsidie (1 juli of de eerste dag van de volle maand na indiening van de aanvraag, waarop de aanvrager voldoet aan de definitie van huurder) en oedurende de meervermelde subsidiejaren op het subsidieadres heeft samengewoond met Van deze samenwoning heeft eiseres geen melding gemaakt bij verweerder. Op grond van de onderzoeksresultaten is over de in geding zijnde subsidiejaren een herberekening gemaakt, omdat het rekeninkomen van eiseres en tezamen in combinatie met de van toepassing zijnde rekenhuur geen recht geeft op huursubsidie.

Bij zogenoemde wijzigingsbeslissingen gedateerd 22 april 2005 heeft verweerder eiseres meegedeeld dat haar recht op huursubsidie over de hierboven genoemde subsidiejaren wordt herzien en nader vastgesteld op € 0,00 en dat de ten onrechte ontvangen huursubsidie dient te worden terugbetaald. Bij brief van 26 april 2005 heeft verweerder gemotiveerd aangegeven op welke gegevens de herziening en terugvordering is gebaseerd. In die brief is tevens aangegeven dat tegen de beslissing inzake het herzien van de huursubsidie binnen zes weken na dagtekening van deze brief bezwaar kan worden gemaakt. Naar aanleiding van de brief van 26 april 2005 en binnen de daarin gestelde termijn heeft de gemachtigde van eiseres een bezwaarschrift ingediend bij verweerder.

Bij het thans bestreden besluit heeft verweerder de bezwaren van eiseres tegen deze herziening en terugvordering ongegrond verklaard en zijn besluiten van 22 april 2005 gehandhaafd, hetgeen betekent dat de huursubsidie over de jaren 1 juli 2002 – 1 juli 2003, 1 juli 2003 – 1 juli 2004 en 1 juli 2004 – 1 juli 2005 bepaald blijft op € 0,00 en de terugvorderingen van respectievelijk € 2.717,16, € 2.833,44 en € 2.562,89 gehandhaafd blijven. In het besluit is verder nog vermeld dat de terugvordering over het subsidiejaar 1 juli 2004 – 1 juli 2005 in verband met de nabetaling als gevolg van het wijzigingsbesluit van 6 maart 2006 (en de wijziging bij besluit van 5 mei 2006) is verhoogd naar € 2.795,88.

In beroep, evenals in bezwaar, is gesteld dat verweerder uit de voorhanden onderzoeksgegevens ten onrechte heeft afgeleid dat eiseres al vanaf oktober 2001 met de heer zou hebben samengewoond. Bijgevolg is van schending van de inlichtingenplicht geen sprake en is terugvordering niet aan de orde.

De rechtbank dient op basis van de aangevoerde beroepsgronden te beoordelen of het bestreden besluit in strijd is met het geschreven of ongeschreven recht dan wel met enig algemeen rechtsbeginsel. Gelet op hetgeen in beroep is aangevoerd en het bepaalde in artikel 8:69 van de Awb, spitst het geschil zich toe op beantwoording van de vraag of verweerder bij het bestreden besluit op goede gronden zijn standpunt heeft gehandhaafd dat eiseres op de relevante peildata en in het bijzonder op 1 juli 2002 met de heer heeft samengewoond op het adres

Gelet op de bevindingen, zoals daarvan blijkt uit het rapport dat door de Sociale Recherche is opgemaakt, heeft verweerder zich naar het oordeel van de rechtbank terecht en op goede gronden op het standpunt gesteld dat op de relevante (peil)data van samenwoning sprake is geweest. Hetgeen tijdens eiseres is aangevoerd geeft

geen aanleiding tot een ander oordeel.

Gezien het bepaalde in artikel 36 van de Wet op de huurtoeslag is herziening en terugvordering van toegekende huursubsidie een discretionaire bevoegdheid van verweerder. Dit betekent dat de rechtbank eerst vol dient te beoordelen of, voor zover betwist, is voldaan aan de voorwaarden voor het ontstaan van de bevoegdheid, te weten of er inderdaad sprake is geweest van een niet naleven van de inlichtingenplicht. Als die vraag bevestigend moet worden beantwoord, dient de rechtbank vervolgens te beoordelen of verweerder bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in strijd heeft gehandeld met een geschreven of ongeschreven rechtsregel dan wel met enig algemeen rechtsbeginsel.

In het onderhavige geval staat vast dat eiseres van haar samenwoning geen melding heeft gemaakt bij verweerder. Verweerder was dan ook bevoegd tot herziening en terugvordering van de over meervermelde periode ten onrechte betaalde huursubsidie over te gaan. Bij de rechterlijke beoordeling van het gebruik van verweerdere bevoegdheid is niet gebleken van argumenten of bijzondere omstandigheden op grond waarvan verweerder had moeten afzien van gebruikmaking van zijn bevoegdheid. Het gebruik is in overeenstemming met de relevante rechtsregels en rechtsbeginselen.

Uit het voorgaande volgt dat het ingestelde beroep voor ongegrond moet worden gehouden. Mitsdien wordt als volgt beslist.

III. BESLISSING

De rechtbank te Roermond;

gelet op het bepaalde in artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht;

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. B.W.P.M. Corbey-Smits, in tegenwoordigheid van mr. F.A. Timmers als griffier en bij afwezigheid van de rechter in het openbaar uitgesproken door mr. P.J. Voncken in tegenwoordigheid van de griffier voornoemd op:

07 DEC 2006

Voor eensluidend afschrift:
de wnd. griffier:

verzonden op: 07 DEC 2006
RV

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen zes weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag. Ingevolge artikel 6:5 van de Awb bevat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak en moet een afschrift van de uitspraak bij het beroepschrift worden overgelegd.

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
12 JAN 2007	
ZAAKNR. 200700316	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Raad van State
Postbus 20019
2500 EA DEN HAAG

Datum: 11 januari 2007
Uw kenmerk:
Ons kenmerk: /VROM appèl
Eij2070045rvs1
ej

Edelgrootachtbaar College,

Hierbij wend ik mij tot u op verzoek van mijn cliënte mevrouw , wonende te , naar aanleiding van een uitspraak van de Rechtbank Roermond, enkelvoudige kamer voor bestuursrechtelijke zaken d.d. 7 december 2006. Bij de betreffende beslissing is het ingestelde beroep van appellante ongegrond verklaard.

Appellante is van oordeel dat ten onrechte het beroep ongegrond is verklaard. Het beroep was gericht tegen een uitspraak na bezwaar van 2 juni 2006. Het gaat om drie beslissingen van 22 april 2005 inzake huursubsidie.

Het gaat om de subsidiejaren 1 juli 2002 – 1 juli 2003, 1 juli 2003 – 1 juli 2004 en 1 juli 2004 – 1 juli 2005 met betrekking tot respectievelijk een bedrag van € 2.717,16, € 2.833,44 en € 2.562,89 aan huursubsidie.

Appellante is van oordeel dat haar standpunt juist is namelijk dat uit de voorhanden onderzoeksgegevens ten onrechte is afgeleid dat appellante al vanaf oktober 2001 met de heer zou hebben samengewoond. Er is dus in dit geval geen schending van de inlichtingenplicht en er is ook geen sprake van een recht op terugvordering van betaalde huursubsidie.

De Rechtbank gaat ervan uit dat in dit geval vaststaat dat appellante van haar samenwoning geen melding heeft gemaakt bij de verwerende partij. Op grond daarvan zou de verwerende partij

Postbus 39
5900 AA Venlo
St. Martinusstraat 64
5911 CK Venlo
T 077 - 351 10 42
F 077 - 351 47 99
E info@lina-advocaten.nl

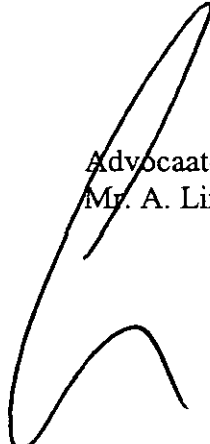
bevoegd zijn tot herziening en terugvordering van de over meervermelde periode ten onrechte betaalde huursubsidie over te gaan.

Appellante is van mening dat teveel waarde wordt gehecht aan het rapport dat door de Sociale Recherche is opgemaakt. Op grond van dat rapport is de Rechtbank van mening, naar het oordeel van appellante ten onrechte, dat er gronden zijn om zich op het standpunt te stellen dat op relevante peildata van samenwoning sprake is geweest.

De onderzoeksgegevens dwingen echter niet tot de conclusie dat er sprake is geweest van samenwoning op de relevante data. De uitleg welke appellante heeft gegeven aan de relatie tussen partijen kan eveneens leiden tot hetgeen is vastgesteld door de Sociale Recherche. Dan is er echter geen sprake van samenwoning en is er dus ook geen sprake van het niet naleven van de inlichtingenplicht.

Met name is het uitgangspunt dat appellante met de heer sedert 1 oktober 2001 zou hebben samengewoond niet juist. Deze datum is volstrekt willekeurig gekozen en is niet gebaseerd op feiten en/of omstandigheden. Daar waar gesproken is over onderzoeken gaan deze onderzoeken slechts over feiten en/of omstandigheden welke betrekking hebben over de periode vanaf september c.q. december 2004. Vanaf oktober 2001 is er niets te vinden in onderzoeken en dus is volstrekt ten onrechte het beroep van appellante ongegrond verklaard.

Appellante is dan ook van mening dat de bestreden beschikking vernietigd dient te worden en dat bepaald dient te worden dat zij onverkort recht heeft op uitkering ook vanaf 1 oktober 2001.

Advocaat-gemachtigde
Mr. A. Lina